

Sík Sándor:

Megyeri hitvallás (részlet)

Hiszek!

A kevesek egymásba tett kezében,
A testvérszóban, a bajtársmarokban,
Az érben, mely patak lesz és folyó,
S halott tengerbe életet zuhant.
A Szépségben, hogy szebb és édesebb
A rútnál, és szürkét széppé tehet.
A tiszta vízben, hogy sodorni tud,
És ragadóbb a szennyvíz-áradásnál.
A vízözönben, szeretetözönben,
Jóság-galambban, Lélek-Ararátban.

Mert hiszek az Igében,
Mely elhangzott a teremtés felett,
És testté lett az idők telijében.
A Kovászban:
Hogy emberségünk lomha derce-lisztjét
Mégiscsak egyszer élővé keleszti.
A Hegyi Beszéd próféta-szavát
Falánk idők fertelmes bálna-gyomra
Hiába nyelte el, lesz még egy harmadik nap,
Mikor a mélyből felsüvölt a szó,
És nem lesz, aki meg ne hallaná.
A Mustármagban, mely kiszóratott,
És szívében hordozza a jövőt,
Mert újrazsendül minden ezerévben,
És odatartja fészkes lomboatját
Viharzilálta embermadaraknak,
S testvérörömben elfér ágain
Fehér madár és fekete madár
És sárga és piros és minden.

A Lélekben hiszek,
Amely megzúdul ott, ahol akar.
Hiszem, hogy zúdul, akar és teremt,
Zúdul s teremt miáltalunk.
A Lélekben, amely az élet,
Amely tojáshéjat repeszt,
Búzaszemet bukkant a hant alól,
És sziklából Krisztust kelet.
A Lélekben, amely bennünk dörömböl,
És az idők méhében harsadoz,
És énekel az ajkamon: Hiszek!
Hiszek.

És hogyha nem: hát akkor is!
Ha mindhiába: akkor is!
Ha minden álm: akkor is!
Ha minden meghal: akkor is!
A szép akkor is szép marad,
A tiszta tiszta, rút a rút.
Az Igazság igazság akkor is,
Ha meg nem látja senki szem.
A Szeretet mosolyog és szeret,
És a kereszten is király.
A tett különb a tunyaságnál,
És hol a tépett lobogónál
Tiszteletesebb szemfedő?

Mert akit egyszer meglehelt a Lélek,
Annak mindegy-lom élet vagy halál:
Az él és áll és énekel és alkot,
Megyeren és Magyarországon,
Hét világrészen és a másvilágon,
Az Isten is őt úgy segítse. Amen.